

STIDSHOLT UNGDOMSSKOLE

1990

Stidsholt Ungdomsskoles Årsskrift

1990

Udgivet af
Stidsholt Ungdomsskole
og
Ungdomsskolens elevforening

Forsiden på årsskriftet er et relief, der blev skænket af smedemester Erik Arentsen i Ørtoft til halindvielsen. Han har selv udført det, og det hænger ved indgangen til hallen.

Bagsiden. Vores velkendte digetrol, der i en del år har ligget i forhallen, omtalt i årsskriftet 1979 s. 36. Den er udført af Poul Erland, senere tegnet af A. Truelsen.

Vi synes, de to kunstværker er både smukke og festlige. Derfor har vi valgt dem til at smykke årsskriftet.

Tak til alle, der har skrevet i årsskriftet...

REDAKTIONEN

EKSPRES-TRYKKERIET
FREDERIKSHAVN

Indholdsfortegnelse

Lærer og elever	<i>Britta Schall Holberg</i>
Spillere	<i>Jeppe Buhrkall</i>
Fup eller fakta	<i>Bent Østergaard</i>
Oplevelse	<i>Ingrid Houbak</i>
Prøver og karakterer	<i>Kjeld S. Christensen</i>
Et år er gået	<i>Grete Østergaard</i>
Årets gang	<i>Christa Grauslund</i>
Aldrig færdig - altid på vej	<i>Knud Pinstrup</i>
Årsskrift 1990	<i>Knud Andersen</i>
Lune jyder	<i>Bent Østergaard</i>
Vores pedel	<i>Fatima Egeborg</i>
Meddelelser	
Elevfortegnelse	
Regnskab	

Lærer og elever

Af Britta Schall Holberg

Da jeg var barn, ville jeg være lærer. Lige fra jeg var ganske lille, havde jeg sat mig i hovedet, at sådan skulle det være. Utallige er de timer, jeg har tilbragt sammen med mine veninder, hvor vi skiftedes til at være lærer og elever. Selv ikke skolen kunne fratage mig lysten, selv om jeg ikke rigtig kunne konkretisere, hvorfor jeg netop ville være det.

Min far ville have, jeg skulle være landmand. Hvergang vi, når vi kørte bil, mødte en langsomtkørende eller en, der sad og fjollede i det, sagde han: "Det er nok en lærer..." Det gav anledning til mange diskussioner.

Jeg blev lærer. Og jeg elskede det.

Men først nu, da jeg er stoppet med at undervise børn, ved jeg helt klart, hvad det er, der altid har facineret mig ved underviser- eller opdragerrollen.

Det er ikke geografien eller historien. Det er ikke skolegårdens eller gangenes skrigende børn.

Næh, det er samværet i klassen. Det at sidde og tale sammen. Mærke fællesskabet springe fra bord til bord under samtalen. Det er såmænd også alle de bøjede nakker, når der står skriftligt arbejde eller læsning på programmet. Det er det at have et barn stående ved siden af sig, som da Hardy stod der for mange år siden og regnede højt: "Det ka' vi ikk', så må vi lån'". Jeg hører endnu den monotone barnestemme, mens han forsøgte at lære fratrækningens svære kunst i tæt kontakt med mig, hvis det alligevel skulle kikse. Rækken til venstre fik imens den hjælp, de skulle have, og pludselig kunne der blive stille på højre side, så var Hardy listet ned... nu gik det.

Eller der var Kim. En stor, overgenert dreng med uren hud og de for alderen så karakteristiske møllehjulbevægelser med arme og ben.

Han ville ud af skolen, han vred sig som en ål på stolen, når han blev spurgt om noget - og så lykkedes det alligevel i et fint, men besværligt og sejt samarbejde at få bugt med genertheden. Ja, øjnene begyndte ligefrem at lyse frit ud. Han blev i skolen og blev glad for det. Selvtillid er ikke det værste, man har.

Tusind oplevelser. Tusind unge ansigter.

Opdragelse kan have sådan en trist klang. Og opdragelse bliver trist, der, hvor den er uengageret, bare noget, man gør; eller der, hvor den bare bliver reduceret til ordrer, som ikke rigtig forstås.

Men opdragelse er så flot et begreb, der, hvor det involverer både den, der opdrages og den, der opdrager.

Det er samtalen, nærværet og tilliden, der er det bedste. Det er der, hvor man kan mærke, at barnet kan det, det ikke troede, og det, som man næsten heller ikke selv troede, eller det man næsten var begyndt at tvivle på kunne gå - nu går det. Fingerne krammer om blyanten... Jeg kan. Det kan være et lykkeligt glimt. Og væk igen.

Det har været handicappede børn, som fik fat i en ende og kom-pencerede for deres handicap.

Eller det var Karen Magrethes afprøvende spørgsmål, da jeg skulle starte med hendes klasse for mange år siden. Hun og kammeraterne

stod omkring mig i skolegården: "Kan du li' Beatles?" Mit svar blev til mange kampe med ulykkelige forældre, der troede, at deres barn ændrede katakter indeni ved at gemme sig bag håret.

Og hvor kan de være irriterende de unge: Brøllende, uarticulerede, fnisende og buldrende, ja, ligefrem forskrækkende.

Og så er det alligevel næsten dem, jeg holder allermost af, fordi der bag bulderet så ofte er en sidelæns krabbende sjæl, som det er godt at få øje på under kasketten, bumserne, de svingende arme, den knækkende stemme og alle frisørøvelserne.

Der findes ikke noget vanskeligere end at være forældre eller opdrager i det hele taget. Jo nærmere de er en, de unge, jo vanskeligere er det, fordi det bliver så meget alvor, og måske svært at være objektiv.

Men der findes heller ikke noget, der er saligere, synes jeg, end, når man kan mærke, at NU har vi fat i noget. Nu er vi inde ved benet af det, det drejer sig om. Der hvor tilliden mellem opdrageren og den unge begynder og vokse og blomstre, og ingen kan sige, hvor den varme skal ende, selv i den vældigste meningsudveksling. Det er der, hvor samtalen mellem opdrageren og den unge bliver voldsom og tæt. Det kan være som at holde vejret, mens der bygges sten på sten, og man må spørge: Hvor

har han/hun det fra...? hvor har han/hun den indsigt fra...? Pludselig bliver man klar over, hvor meget den unge er klar til at suge til sig og bearbejde og kræver endnu mere af een selv: Alvor, krav og ansvar i større doser end bare for kort tid siden.

Som forældre kan man opleve den samme svingende følelse af glæde, når man ser de unge udvikle sig, frigøre sig, skabe deres egen identitet gennem de oplevelser eller/og de samtaler vi har haft. Mens man sidder der, sat til vægs med argumenter og ser et nyt liv folde sig ud, kan man overfaldes af den tanke, at man nu er så gammel, at man pludselig føler, det er blevet det vigtigste i verden at mærke, at kraften bliver suget ud af een og over i eens børn. Bliver be-

arbejdet og brugt til selvstændig væren.

Som en træt puppe kan man så sidde tilbage og føle, at noget lykkedes, måske det, man havde satset stærkt på eller drømt om.

Opdragelse er meget andet end tugt og orden og gør nu, hvad jeg siger. Opdragelse er en proces mellem mennesker. Det er samtalen, tilliden, kravet, ansvaret, alvoren, glæden - en symbiose af følelser, viden, erfaring, der udveksles til en højere indsigt hos begge. Det er en læreproces, hvor underviseren aldrig bliver færdigdannet, og eleven forhåbentlig heller aldrig gør.

*Lærer og godsejer
Britta Schall Holberg,
Hagenskov Gods, er tidligere
indenrigs- og landbrugsminister.*

Spillere

Som dreng kom jeg en gang imellem til mine bedsteforældre, de boede langt væk, mere end 100 km., men i sommerferien var vi der altid. Stor have, stort hus og en port til gårdspladsen, der kunne lukkes.

Det bedste var, når vi spillede kort med bedstefar, alvorlige spil for os, f.eks. "Gris" eller "Banke-Mads", vistnok kendt under navnet "Bedstefar med slaw i". Jeg erindrer ikke spillet, ej heller hvem der vandt, men bedstefars latter, når et spil var til ende. Den startede ha-ha og blev så klukkende, så hele bedstefar rystede af latter - og vi lo med. O, det var et stærkt spil - følte vi - og glædede os til det næste.

"Farmor snyder" sagde vore drenge. De spillede ludo. Farmors slag og træk var hurtige og meget ukontrolable, men spillet var lidenskabeligt for børnene, måske på grund af den kontrollerende iagttagelse, der hele tiden skulle udøves. Jo, farmor snød nok - for hun ejede ikke noget positivt ved spillet - det var med at blive færdig og fatte strikketøjet, så kom det milde ansigt og smilerynkerne frem.

Hjemme blev der ikke spillet særlig meget - dog ved højtiderne,

når vi var samlede, kom kortene frem, og vi fik en hyggelig Whist - det virkede så dejligt samlende på familien. Det var psykisk afslappende at være fælles om noget.

Da jeg kom ud at tjene, viste vor husbond også vej til kortene i de lange vinteraftener i folkestuen. Det var det fornøjelige spil om tændstikker, hvor taberen kunne trække sig tilbage uden lomme-smerter.

Ved matadorspillets fremkomst blev der vendt op og ned på meget af mit barnlige forhold til spil. Obligationer, aktier, huse m.m., og selv om det kun var legetøjspenge, kunne en frodig fantasi forandre det til blodig alvor. Her skulle man slagte sine medspillere - flå dem - til de sad på en ruinhob af et fallitbo. Det var stærke sager, der kunne fastholde sine udøvere til hen på de små timer.

Det var på et karlekammer, jeg blev sat ind i "Mausel" eller "Poker", nogle meget hurtige spil, der på finurlig vis afslører spillerens psyke. Med en månedsløn på 60 kr. ehvervet ved hårdt arbejde, blev jeg aldrig rigtig indrulleret i spillet.

I vort sogn var der en mand, om hvem man sagde: "Han er lige så god som rede penge". Han hav-

de for skik, når afregningen for mælk eller grise kom til sparekassen, at drive ind et ellers pænt sted, men med et baglokale, hvor spillerne holdt til. Det var Mausel. Først blev der varmet op med "en 20 øres med loft". Derefter blev luften mere intens - loftet blev sløjfet - så kom pengene på højkant. Da blev han som en åben bog. Sveden trængte ud ved næseroden, han stirrede på kortene og bunken af pengesedler midt på bordet. Han ejede ikke evnen til at stå af - byttede 2 kort - og skød flere penge på bordet. Der blev ikke hoveret. "Du ka' da ikke komme hjem uden penge". En notes-

bog kom op "Lånt dags dato". "Du kan lige skrive under" og spillet kunne fortsætte, indtil een forbarmede sig og afbrød spillet. — En dag blev ejendommen solgt. Han havde arvet noget højere oppe i landet. Ingen sagde det direkte - alle vidste de, hvorfor. At spille sig fra hus og hjem, sætte kone og børn i en elendig situation kan være uforståeligt. At tjene sine penge gennem års hårdt slid, og så pludselig se det hele rulle i andres lommer.

At spille er en indsats og et håb om let tjente penge, en kildrende fornemmelse - forførende - et horoskop for ens personlige held.

- et kvikt team

Engang læste jeg den russiske forfatter Dostojevskijs bog: "Spilleren". Handlingen foregik i det sydlige Frankrig ved et casino, hvor spillerne blev portrætteret. Det var ikke bare spil, men lidenskab, som kærlighed kan være. I bogen oplever man spillerens lidelser for sin lidenskab. Hvad er størst, kærligheden eller lidenskaben? Det blev revolveren, der vandt. Man er hypnotiseret, når bogen er færdig og spørger "er det rigtigt?" Er spil for spilleren som narko er for narkomanen? For mod lidenskab er det vanskeligt at sætte en moral-kode ind.

Syd for Herning, på en ødeliggende gård, havde nogen set, at der på bestemte dage i ugen kom mange biler. Politiet blev indblandet og slog til en aften og sagde: "Fy, det må I ikke". Historien viste, at gårde skiftede ejere, andre blev ruinerede ved spil. Det blev kaldt "Hasard spil". Hvem var det? Ganske almindelige mennesker, der gamblede.

Naturligvis er mange andre steder fundet, men Fy, for vi har da en moral.

Naturligvis er spillelysten ikke blevet dæmpet ved at sige: Fy. Men spillekassinoer er blevet lovlige, når en broderlig halvpart går i statskassen. "Så kan vi få lukket for disse ulovlige Hasardsteder", siges der.

Jeg er ikke spiller, men sandsynligvis sidder det dybt hos alle. For skellige årsager som opdragelse, miljø m.m. har gjort det usandsynligt, at spil bliver et større problem. Når mange unge i dag satser på selvstændighed, er det med arbejdsindsats i mange af døgnets timer - gid heldet må følge dem.

Dog spil som Whist, Bridge, Gris og Banke-Mads og andre hyggelige spil slutter med bedstefars ha-ha, der blev småklukkende, så hele bedstefar rystede af latter, da bliver det et godt spil for sjæl og sind.

Jeppé Buhrkall

Hermed vil vi
ønske alle
årsskriftets læsere
en god jul
og et godt nytår.

Grethe og Jeppé Buhrkall.

Fup eller fakta

Der er sket store ændringer for fru Danmark, som før var beskæftiget med sekretærarbejde på kontor. I løbet af 1980'erne blev stadig mere skrivearbejde overført til elektronisk tekstbehandling, og omkring år 2000 er størstedelen af det arbejde, som tidligere blev varetaget af typografer og kontorfunktionærer, henlagt til hjemmene.

"Det er jeg faktisk vældig glad for", siger fru Danmark. "Nu kan jeg lave husarbejde, når jeg har lyst, og gå på arbejde ved hjemme-computeren på de tidspunkter, der passer mig - når der altså ikke er alt for travlt hos mine forældre i Bruxelles. Og så sparer jeg jo også fagforeningskontingentet."

Også indkøbene fra hypermarkedet foretages nu direkte via tv-skærm. "Jeg taster bare mine varebestillinger ind på terminalen og betaler ved at stikke mit elektroniske Dan-kort i betalings-sprækken," siger fru Danmark. Det er en stor lettelse i det daglige. Men jeg ville nu godt have beholdt mit checkhæfte også, fordi jeg har svingende indtægter. Vi kan jo ikke overtrække kontoen sidst på måneden mere. Maskinen skriver bare CLOSED på skærmen, og så er der ingen vin til

maden den dag. Men naturligvis har det sparet en del arbejdskraft hos bankerne, og der er jo heller ikke mange steder, man kan bruge kontanter, efter at de sidste nærbu-tikker blev nedlagt.

Det uensartede arbejds-pres ved skærmterminalen er fru Danmarks store problem. "Der kan gå uger, hvor der næsten intet skrivearbejde er. Og så pludselig må jeg arbejde i døgndrift for at følge med. Det er bare om at knokle på, for der er mange andre, der gerne vil have jobbet. Når der er pres på, er det svært at overholde arbejdsmil-jølovens bestemmelser, og så får jeg hovedpine og sover dårligt om natten. Ganske vist har arbejdsgi-verne pligt til at programmere pauserne ind i jobprogrammerne. Men det virker, som om det kun sker, når arbejdet ikke haster."

"Men der er mange fordele," siger fru Danmark. "Børnene er jo mere hjemme end dengang, jeg gik i skole. Det meste af undervisningen klares ved hjemmeterminalen med standardprogrammer og indbygget facitliste. Nutildags er børnene kun henne på skolecentret et par gange om ugen til sport og gruppeterapi."

Fru Danmarks far er knapt så begejstret for rationaliseringen af skolen. Han var uddannet folkeskolelærer og blev førtids-frisat ved den store serviceomlægning i begyndelsen af 1990'erne.

"Men far er nu også blevet lidt sær på det sidste," siger fru Danmark. "Det tog hårdt på ham, da de indførte telemedicinen. Han ville jo helst være blevet i sin egen lejlighed, og vi havde også installeret overvågningsudstyr og alt det der. Men da han fik det med nerverne, måtte han hen og bo hos os. Lægerne har jo travlt med transplantationer og andre krævende opgaver på centralsygehuset, så vi må selv klare medicinen og småoperationer efter diagnoser via tv-skærmen."

Hr. Danmark er udlært maskinarbejder, og efter storlockouten i 1999, der førte til indførelsen af fjernstyring på de sidste industri-virksomheder, var han en af de heldige, der fik tilbudt job som kontrollør på fabrikken, et af de få

jobs, der er tilbage i firmaets danske afdeling.

"Det har ikke meget med faglært arbejde at gøre", siger hr. Danmark. "Jeg overvåger et instrumentpanel i kontrolrummet inde i byen. Svigter et af de systemer, der er placeret lokalt, lyser advarslampen, og jeg udskifter komponenten efter anvisning på tv-skærmen. Anvisningerne kommer via satellit og lyslederkabel direkte fra hovedkvarteret i Dallas, Texas."

"Det kan godt være lidt ubehageligt at føle, at de kigger på een helt derovre fra, uden at man ved det," siger hr. Danmark. "Men til gengæld slipper man for at have værkføreren rendende i hælene. Og så har jeg jo to fridage derhjemme efter 24 timers vagt."

Hvad bruger du fritiden til? "Jah, før i tiden gik jeg jo til fodbold eller ud og fik et slag billard med gutterne," siger hr. Danmark. "Men de fleste værtshuse er lukket, og foreningerne kan ikke klare sig i konkurrencen med den der." Han peger på den store billedskærm i dagligstuen. "Vi kan tage 25 kanaler direkte, foruden dansk tv. Men jeg kan nu bedre lide selv at bestille fodboldkampe og film direkte fra videoteket. Det koster lidt ekstra, men til gengæld slipper man for de mange reklameafbrydelser."

Familiens yngste, en dreng på 15, bruger familiens billedskærm og de to hjemmeterminaler flittigt. "Jeg elsker at sidde ved skærmen," siger han, "og jeg er efterhånden så god til datasprog, at jeg kan hjælpe mor med hendes EF-oversættelser. Når jeg bliver træt af skoleprogrammerne skifter jeg bare over på et tv-spil eller en telekrimi."

De er meget bedre end virkeligheden. Og så slipper man også for at gå ud på gaderne. Der er jo så få folk udenfor, så man ved aldrig, hvad der kan ske. Ensom? Nej da, jeg snakker flere timer dagligt med kammeraterne over videotelefonen."

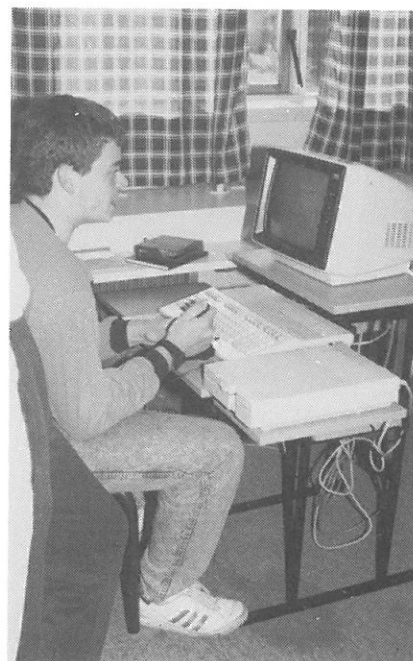
Datteren på 24 ville derimod gerne mere ud. Men det må hun ikke. "Jeg fik en øjensskade i 1994 og så kunne jeg jo ikke studere videre," fortæller hun. "Jeg gik længe arbejdsløs, men fik så et job ved postvæsenet, indtil de gik helt over til elektronisk post. Så var det bare ud i arbejdsløshedskøen igen. Og hvad skal man stille op med sig selv, når man ikke kan tåle at se på tv?"

"Jeg begyndte at komme sammen med nogle andre arbejdsløse," fortsætter hun. "Vi lavede lidt skæg i gaderne. Så sidste år var der nogen, der fandt på, at vi kunne sætte lidt fut i fejemøjet ved at knække knappenåle i lysleder-

kablerne. Men jeg blev opdaget af det elektroniske politi og dømt til 2 års tv-kontrolleret husarrest derhjemme for samfundsskadelig virksomhed."

Sådan behøver det naturligvis ikke at gå. Men det haster, hvis vi skal finde alternativer og påvirke måden, teknikken skal anvendes på i fremtiden. Ellers er der stor sandsynlighed for, at telematikken vil blive brugt, så den forstærker tendenser til centralisering. Rationalisering, registrering og isolering.

Bent Østergaard.

Oplevelse

En fredag aften her i sommer henad midnat gav Frede den en omgang på hele "klaviaturet" på TV, det er sjældent, der sker noget spændende ved det, men hin aften tonede der på Sverige I billeder frem optaget i Rom ved en koncert med de 3 bedste tenorer i verden, og et orkester på 200 og måske et tusindtalligt publikum på en fri-luftscene i det gamle Rom. Vi blev helt indfanget af den specielle stemning, og de dejlige toner fra kendte operaer og evergreens fremført så flot.

Vi spiller ikke selv og er absolut ikke musikkendere i den forstand,

men at se og høre dette opbud af alle forskellige instrumenter og opleve, hvordan dirigenten får sangere og musikere til at arbejde sammen, så man føler hvor vigtigt ethvert led er for at intet i helheden forstyrres. Det var virkelig en fantastisk oplevelse. Vi var heldige, at udsendelsen blev genudsendt flere gange, så vi så den 3 gange, og det var en oplevelse, vi nød hver gang.

Oplevelser har vi jo mange af hele livet igennem, gode som mindre gode. Vi er mange, som har eller har haft den oplevelse, som et ophold på en ungdomsskole er. En

40 års jubilarer

anderledes skoleform, en helt anden måde at opleve kammeratskabet på, man kan ikke bare cykle hjem, hvis der er noget, som ikke passer en, så det er ikke bare skolelærdom man kan få, men også en hel del viden, om det at omgås hinanden både i og udenfor klassen. For at det hele kan blive en god og positiv oplevelse, må man selv engagere sig helt, ikke noget med at sidde i en krog og vente på, at der er nogen, som vil fornøje en, nej vær selv aktiv både i skoletimerne og i fritiden, så vil et ungdomsskoleophold også give dig en fantastisk oplevelse.

Jeg vil gerne her benytte lejligheden til at sige tak til alle, som har eller har haft deres virke på Stids-holt Ungdomsskole i den lange periode, jeg var med i bestyrelsen, tak til Grethe og Jeppe, fordi I kaldte på mig, tak til Grete og Bent, fordi jeg lærte jer at kende, jeg føler Stidsholt har det godt i jeres hænder.

Jeg ønsker jer alle på skolen god vind fremover.

Jeg ønsker alle læsere af årsskriftet en rigtig glædelig jul og et godt nytår, specielt til bestyrelsen og sommerholdet 1950.

Ingrid Houbak (f.Dam.)

Prøverne og karakterer - hvorfor?

Lige siden skolereformen blev født, har prøver og karakterer givet anledning til ihærdig debat. Ikke mindst i disse tider, hvor besparelser uafsladeligt spøger, og budgetter hele tiden strammes, er det nødvendigt at tage problematikken, omkring karaktergivning og prøveafholdelse (evaluering) op til drøftelse.

Evaluering/vurdering betyder i undervisningsmæssig sammenhæng kontrol af undervisningsresultaterne i relation til de opstillede mål. Det er en vigtig opgave for evalueringen at klargøre, om undervisningsoplæg og læremidler har været egnede, og om målene har været realistiske. Videre skal evalueringen være til hjælp i spørgsmålet om den enkelte elevs udbytte af skolegangen. Et sådan syn på evalueringens funktion i skolesystemet understreger, at den ikke bare bør udgøre et led i karaktergivning af eleverne, men at den må have et videre sigtemål.

Der skelnes mellem en intern og ekstern evaluering/information. Den interne kan bedst beskrives som information til elever, lærere og forældre - den har vejledning som vigtigste funktion, hvorfor den er nært knyttet til den enkelte elev og hans indlæringsmuligheder.

Den interne information behøver ikke nødvendigvis at være udtryk i karakterer.

Med ekstern information/evaluering menes information til videregående uddannelsesinstitutioner og erhvervsliv. Denne stiller krav om formaliseret vurdering f.eks. ved brug af karakterer. Den eksterne evaluering er ydre ved, at udefrakommende bedømmere (censorer) bringes ind i billedet - og den finder sted i en speciel pædagogisk situation, eksamen. Dens mål er kontrol og "varemærkning" af hensyn til samfundsinstanser, herunder andre uddannelser. Den eksterne evaluering er således næsten altid summativ (opsamlende) og næsten altid rettet mod de studerende, dvs. deres resulterende kompetence.

Traditionelt har vurderingen i skolen været domineret af den eksterne informations behov. Dette har ført til et formaliseret vurderingssystem med stor vægt på karakterer.

Skolens karakter- og eksamenssystem har: 1. en kontrollerende funktion, hvor det konstateres, om eleven opfylder de fordringer, som det pågældende undervisningsniveau kræver, 2. en informativ funktion, hvor elevens standpunkt formidles til instanser, der har brug

for denne information, eksempelvis det videregående uddannelsessystem eller arbejdsgiveren, og 3. en differentierende funktion, hvor eleverne gradueres efter deres præstationer (m.a.o. "bukkene skilles fra fårene"). Men dette system har også nogle yderst uheldige utilsigtede konsekvenser (latente funktioner): Eksamenskravene er kommet til at præge skolens hverdag, ved at lærerens undervisning og elevernes tilegnelse af stoffet i alt for høj grad tager sigte på eksamenssituationen. Samtidig med at man idag lægger megen vægt på samarbejdsfunktionen, således at eleverne lærer at samarbejde for fælles opgaver, så er skolens karakter- og eksamenssystem baseret på konkurrence mellem de enkelte elever. F. eks. gør normalfordelingskravet (hvor klassens gennemsnit skal ligge omkring karakteren 8), at eleverne er nødt til at konkurrere, om hvem der skal i henholdsvis top og bund.

Efterskolerne har uheldigvis efterlignet folkeskolen på dette område, bl.a. ved indførelse af folkeskolens afgangsprøver. Den grundtvig-koldske efterskoles positive tanker om oplevelse og oplysning harmonerer ikke just med principperne og evaluering af eleverne. Der mistes let en række værdier, som ligger i de mellemmenneskelige relationer i udvikling af

personlighed og menneskelighed.

Indførelsen af prøver og karakterer i efterskolen skyldes i høj grad forældre og elevønsker herom. Med disse evalueringsprincipper bliver indlæring naturligvis det centrale - og det sker måske på bekostning af efterskolernes morgensamlinger, hvor morgensang og -bøn udgør en naturlig start på dagen, eller fortælletimer, hvor eleverne bibringes den danske historie/ fortælling, som er så vigtig en ingrediens i den grundtvig-koldske tankegang. Fortælletimerne gøres måske til møder, hvor eksempelvis praktiske forhold forklares.

Som det således fremgår er jeg ret skeptisk overfor karakter- og eksamenssystemets berettigelse indenfor skoleområdet. Der er mange grunde hertil; jeg har bl.a. nævnt konkurrencemomentet, der absolut ikke "forbereder eleverne til medbestemmelse i et demokratisk samfund og til medansvar for løsningen af fælles opgaver". Konkurrencen stimuleres af de forældre, som selv har erfaret karakterernes betydning for fremtiden. Jo mere adgangsbegrænsningerne sætter ind, des større bliver kampen, og des mindre bliver mulighederne for at opnå det, som undervisningen kunne have givet i form af indsigt og udvikling. Her lærer mennesket allerede som barn, at de sande værdier her i livet gives i

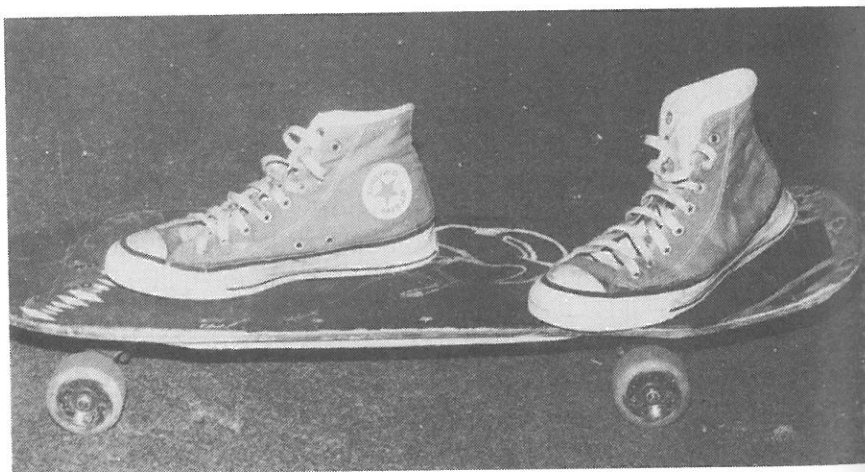
form af karakterer og senere som penge.

Endvidere er jeg af den opfattelse, at de erhvervsdrivende i vort moderne samfund ikke lægger så stor vægt på karakterer og eksamen som på personlige samtaler, tests, anbefalinger mm. Arbejdsgiveren er bekendt med alle de faktorer, der har indflydelse på eksamenssituationen, og ofte er det helt andre kvalifikationer, end det at kunne "klare" en eksamenssituation, han søger. Eksamenssituationen er for manges vedkommende en stresssituation, og karakteren viser intet om elevens faglige kundskaber men noget om, hvordan vedkommende klarer en situation, hvor han/hun er presset til det yderste. En dårlig "eksamensracer" får aldrig mulighed for af vise, hvad vedkommende egentlig kan. Samtidig kan uvedkommende faktorer

som f.eks. elevens opførsel, sprog eller udseende få indflydelse på eksamenssituationen.

Til trods for stærk kritik fra mange sider beholdes karaktererne som et af flere informationsmidler. Dette motiveres først og fremmest ved, at man hidtil ikke har kunnet finde noget bedre hjælpemiddel for den eksterne information! Men - med alle de usikkerhedsmomenter, der ligger i karaktergivningingen burde det medføre, at denne blev fjernet som grundlag for forudsigelser om et menneskes fremtid. Det er rigtigt, at hovedparten af de elever, der gennem karaktererne har fået indpas i de højere uddannelser, klarer sig igennem, men dette er ikke nok i sig selv. Hvilken garanti har vi for, at de, der ikke fik muligheden, ikke også ville have kunnet klare sig?

Kjeld Sønderbak Christensen

Et år er gået

Der er sket store ting i verden (Europa), og små ting på Stidsholt.

Et år af livet er gået. Har vi udfyldt vores plads?

I min søgen efter emne til årsskriftet, faldt øjnene på Anna-Sophie Seidelins Billedbibel og fortællingen til denne bog lyder:

Dette er et udvalg af historier fra Bibelen. Mens du læser her, hører du bilerne suse forbi, og over dit hoved tordner og fløjter jetterne. TV går med "Horisont" eller udsendelser om forurening og narkomani, og i radioen er der "Dansktop".

Der var heller ikke særlig stille og ubekymret i verden, dengang jeg fik ideen til at skrive sådan en bog som denneher; for det var under sidste verdenskrig.

En sen aften i vinteren 1944-45 sad min mand og jeg og hjalp hinanden med at læse korrektur på en ny udgave af Bibelen. Det foregik på den måde, at jeg læste op, og han fulgte med og rettede fejl i det, der hedder spaltekorrektur. Mens jeg kværnede løs, så hurtigt jeg kunne, havde vi radioen gående ganske lavt på station Kiel. Så pludselig hørte udsendelsen op. Vi gik uden for og lyttede, og ganske rigtigt - dér var den fine spinden højt oppe i luften - de engelske

bombere med jagerdækning. Vi gik ind, og min mand drejede om på Hamburg. Den sendte endnu, men så lukkede den også. På den måde kunne vi følge bombetogterne ind over Tyskland. Og skønt vi syntes, det var nødvendigt, at Hitler blev standset, var vi kede af det.

Imens læste vi videre i den bog, der er blevet til over et tidsrum af et par tusind år. Vi læste om naturkatastrofer og økonomiske katastrofer, om folkedrab og folkeflytninger, om storrigter, der opstod og gik under, om mænd og kvinder, der havde de samme sorger og glæder som vi kender, begik de samme dumheder som vi, kæmpede de samme kampe som vi for fred og retfærdighed, tabte og vandt i deres forsøg på at leve som ordentlige rigtige mennesker - ligesom vi.

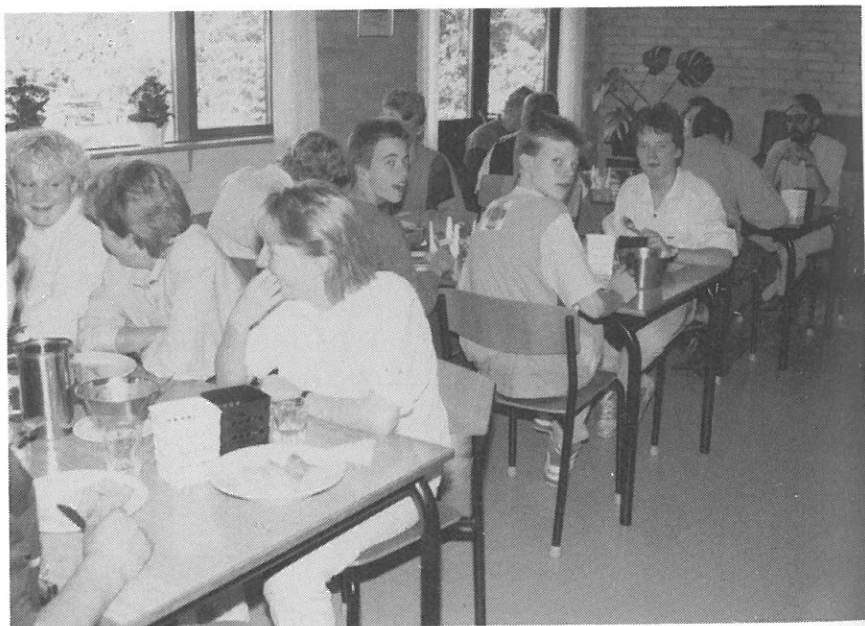
Men disse mennesker var forskellige fra os i een henseende. De håbede - ikke på sig selv, men på Gud. De håbede tværs igennem alle ulykker og alle fejltagelser, og håbet holdt dem i live. Fordi de håbede, ikke på sig selv, men på Gud, turde de skildre deres store mænd sandfærdigt, så bibelen ikke blev en fortælling om strålende helte, men om ganske almindelige mennesker.

Derimod blev den en fortælling om strålende bedrifter - men bedrifterne var Guds. Og da der endelig kom et menneske til verden, som ingen kunne finde fejl ved, da var det Guds udsendte, hans søn.

Aften efter aften sad vi og læste i svimlende fart om dette drama mellem himmel og jord, mens ver-

denshistorien drønedes af sted over hovedet på os, og storbyernes mure faldt. Og da bestemte jeg, at når vi engang fik fred, ville jeg læse langsomt og omhyggeligt i denne bog, som ved alt og forstår alt og håber alt og tror - ikke alt, men Gud.

Grete Østergaard

Årets gang på Stidsholt

Ja så er jeg her igen med et år fuldt af oplevelser.

Den dag I kom, I var så stille - så meget fromme ud - lidt beklemte vel - for hvordan er det at være på efterskole? Hvordan er kammeraterne? Lærerne så vel ud som andre af slagsen, men det kan godt betyde stilhed før stormen!

Nå, jeres stille adfærd og genertid forsvandt da efterhånden, ja senere på året steg styrken af jeres glædesudbrud, ofte til uanede højder.

Hvad gik så tiden med? Ja en del gik med skolegang, ikke mindst op

til prøverne fik mange elever forfærdeligt travlt.

Vi brugte også tid på at spise - temmelig meget! det kunne være sjovt at vide hvor mange kilo der er kommet på, og hvor mange centimeter der er vokset på de 10 måneder her på S.U.

Men en stor del af tiden gik med at dyrke kammeratskabet - Sport, E.D.B. - Musik o.s.v.

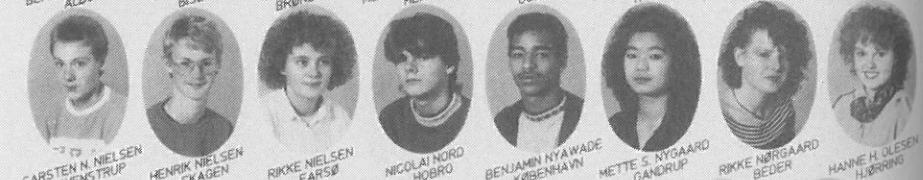
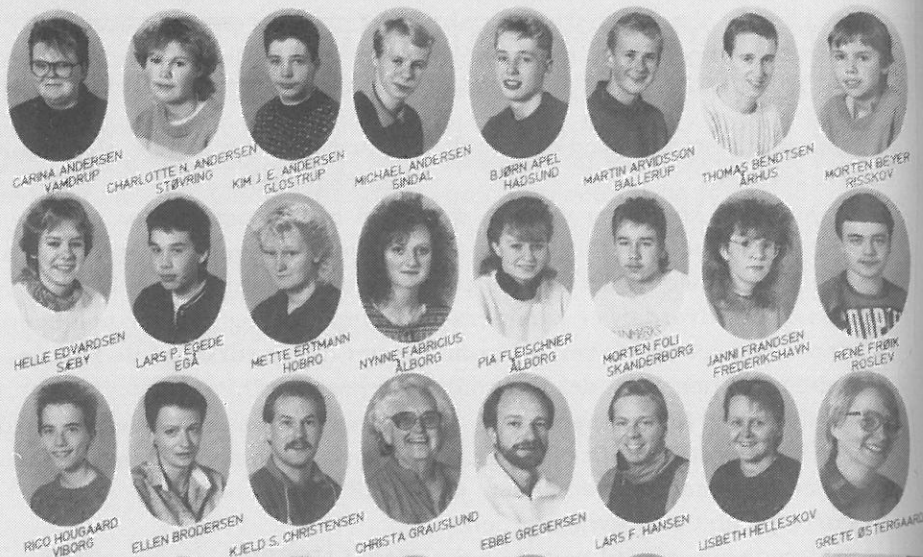
KAN I HUSKE:

OKTOBER

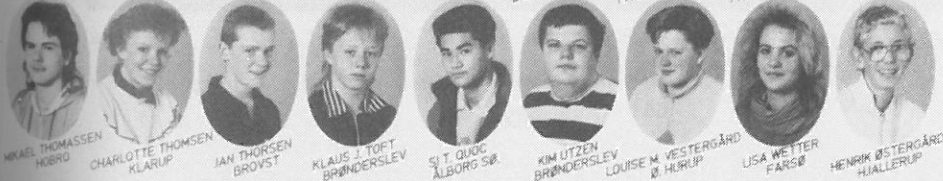
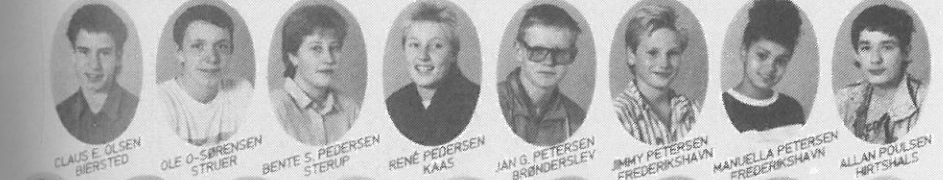
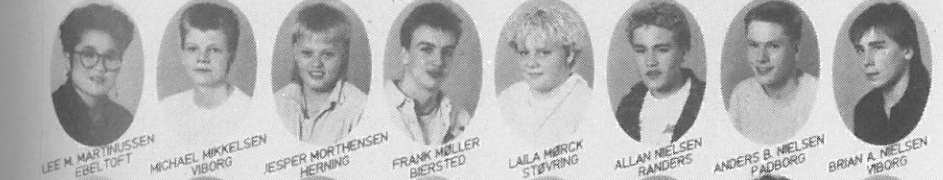
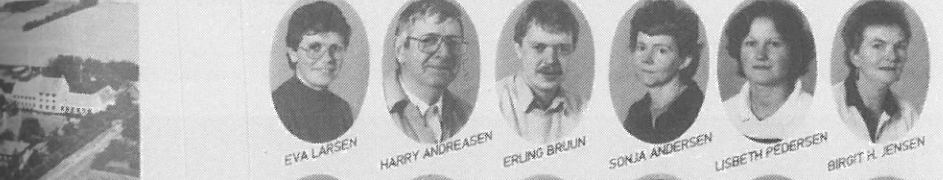
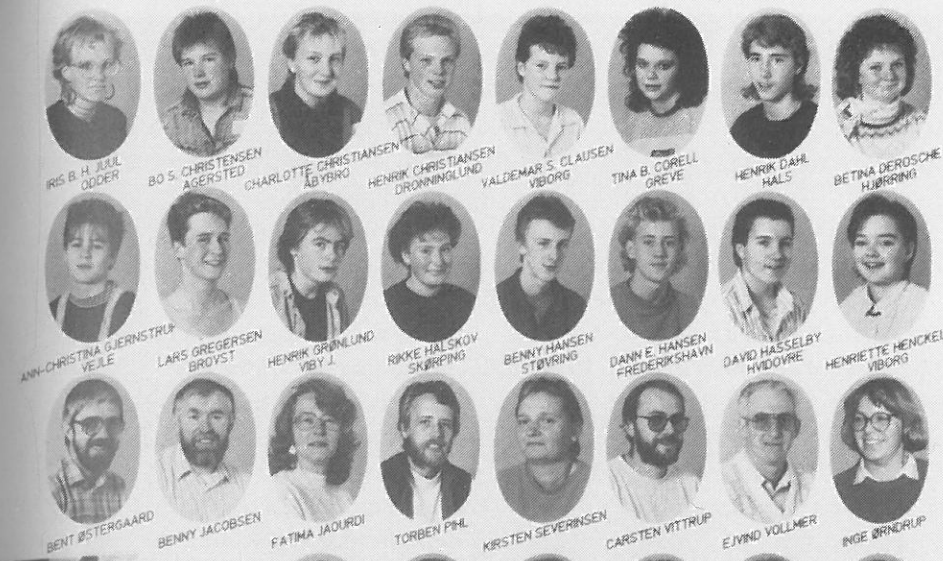
Vi havde besøg af bordtennis fænomenet Claus Petersen.

- et glad "trekløver"

STIDSHOLT UNGDOMSSKOLE 1989 - 1990

Der var fine præmier fra Peiter Sport til dem der scorede point. Desværre nåede jeg ikke så langt (nok fordi jeg ikke havde fået min træningsdragt på).

Den 12/10 var vi på besøg på Ingstrup. Det var et flot arrangement med musik - sport, saftvand, sandwiches og diskotek.

60'er festen - Middag kl. 17.30

Basketkamp. kl. 19.00

Diskotek kl. 20.30

Der belv rokket, tvistet og sunget - så selv syge ikke kunne blive i deres senge.

NOVEMBER

I SPORTENS TEGN

Morsturen - ud af de varme senge kl. 5.00 Pigerne var dog allerede oppe kl. 4.00 - for af smukkesere sig naturligvis.

Vi klarede os meget flot, det blev til en 2. plads, også til heppekoret. Pigerne blev nr. 4.

I nov. var der også forældremøde, nogle fik ros - andre ris.

Der var besøg i banken i Sæby. Det var spændende - nogle fik et gevaldigt overskud - andre gik - (når man endelig fik det kaldt frem på den lille skærm) - rabundus.

Fastelavnsløjer

- mere fastelavn

DECEMBER

JULENS TEGN

Vi fik lov til at sove længe - Julesange i fortællertimen. Fodbold og håndboldkampe med besøg fra Hørby.

Fødselsdagsfest - Juleklip - Gløgg og æbleskiver.

Den 19/12 julemiddag med overraskelser, for så d. 20. efter en god julefrokost at ønske hinanden god juleferie.

JANUAR - FEBRUAR

Vi havde besøg af et medlem fra Siriuspatruljen - måske nogle mistede noget af deres selvtilid den aften?

Der var skaktturnering, håndboldkampe, idrætsdag. Vi må endelig ikke glemme fastelavnsfesten.

I februar var der også erhvervspraktik og vinterferie.

MARTS

Vi var til musical på Hørby, der var emnedage, påskeklip og hygge.

Håndboldstævne mellem Ingstrup, Understed og Stidsholt.

Vi var i Kolding til D.M. i indendørs fodbold. Vi var meget skuffede over faciliteterne, en kold hal og ingen cafeteria - ikke gode toiletforhold.

Glimt fra fodboldturneringen...

Men I var utrolig flotte i jeres strålende trøjer og hvide bukser og da I kun var 10 sek. fra at komme i finalen, må det betegnes som en stor succes.

APRIL - MAJ

Skakstævne i weekenden, hallen var flot med de mange spillere ved de små borde, der var også besøg af den danske mester Erling Mortensen, som fortalte om teori - og selv spillede skak.

Der blev også tid til en rask fodboldlandskamp Sverige - Danmark. Om aftenen var der diskotek - det var en god weekend.

Søndag middag rejste vore svenske venner hjem igen, meget impo-

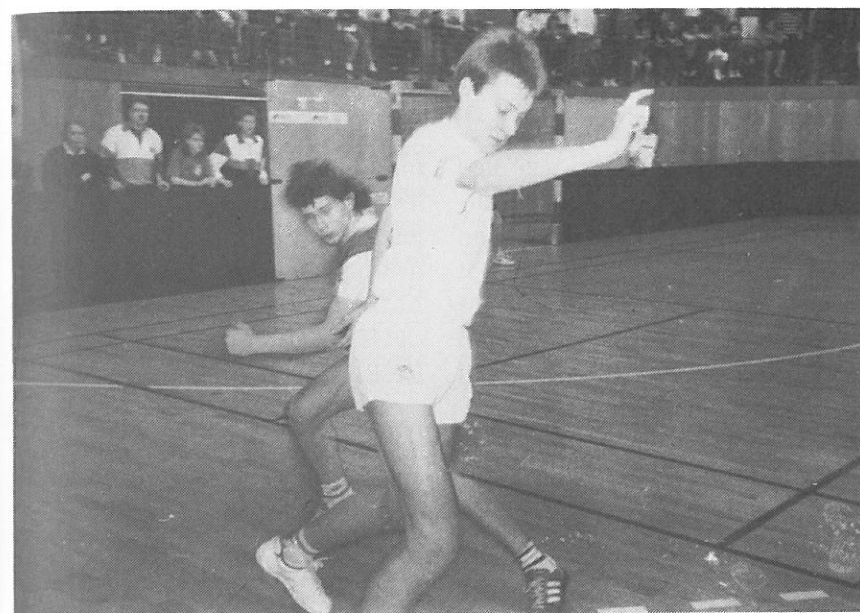
nerede over vore gode forhold og venlige elever.

Glamsbjerg - Skr. eksamen - elevstævne, revy!

TRAVLHED!

Vi byttede med Glamsbjerg Efterskole, det var en stor succes for begges vedkommende. "Fyn er fin". Vi så mange fine steder, skønne byer og museer. Der var da også tid til at gå på opdagelse selv.

Vores musical til elevstævne og forældrefest blev det helt store hit. Et herligt eventyr med flotte kostumer - sange-dansere-optrædende og musik. Et stort arbejde som høstede et mægtigt bifald til alle medvirkende.

- en hurtig drejning.

JUNI

De mundtlige prøver - måske lidt nerver på, men ellers nogle hyggelige dage.

Ellers gik tiden med, at pakke - skrive i mindebøger, få adresser - love at ses igen (husk det nu).

Den 6/6. Rengøring - det var slemt, men belønningen kom næste dag i form af en herlig tur til Fårup Sommerland.

"Om lidt blir der stille, om lidt er alt forbi" sang vi, for d. 8. juni var skoleåret slut.

Det var svært at sige farvel til kammerater og lærer. Vi sagde på gensyn til en del elever.

Det var så lidt af hvad der skete på S.U. I husker naturligvis meget mere heldigvis.

Kan I nu have det rigtig godt allesammen. Tak for mange gode timer.

Christa.

Aldrig færdig - altid på vej

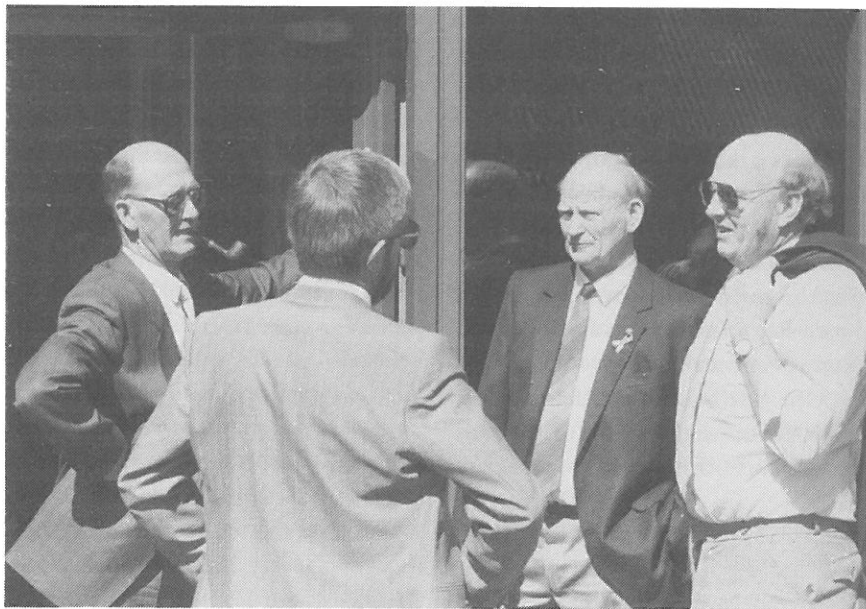
Traditionen tro afholdtes elevmødet 1990 den 3. søndag i maj med godt vejr. Jeg deltog i jubilæumsfesten som 50 års jubilar. Det blev en fornøjelig dag, og særlig dette at mødes med elevholdkammerater på den skole, hvor vi for 50 år siden i fællesskab havde oplevet noget værdifuldt. Hvor vi fik forståelse for, hvad det vil sige at være dansker i et land, hvor naturen kan være en skøn oplevelse. Vi lærte de gode danske sange og hørte om vort lands kultur og historie, men også om, at verden uden for vort eget land må komme os ved.

Som medlem af skolens elevforening bliver Stidsholt Ungdomsskoles elevskrift tilsendt hvert år inden jul, som et frisk pust fra en skole, hvorom man kan sige:

ALDRIG FÆRDIG - ALTID PÅ VEJ - FOR - FØRST OPLIVE - SÅ OPLYSE.

Alt for mange elever snyder sig selv ved ikke at vedligeholde medlemsskabet af skolens elevforening og dermed få del i denne gode julelæsning.

Elevforeningen gør et stort værdifuldt arbejde for at skabe sammenhold omkring skolen.

- gamle drenge diskuterer...

Skolekredsen for den selvejede institution STIDSHOLT UNGDOMSSKOLE har et ret pænt antal medlemmer, som bliver indbudt til skolens generalforsamling med stemmeret. Det er et ønske, at medlemskredsen blev større til støtte for skolen. Enhver der ønsker det, kan blive medlem og støtte Stidsholt Ungdomsskole og gøre et arbejde for, at den stadig kan være en "Grundtvig-Koldsk" skole. For et beskedent beløb kan købes medlemsbevis og dermed give ret til at deltage i generalforsamlingen, som er den højeste myndighed.

Ved skolens generalforsamling i 1989 fratrådte jeg af skolens bestyrelse efter 24 år, deraf de sidste 7 år som skolens formand. De første år i bestyrelsen havde jeg den glæde at have samarbejde med Marie Risegård og Hans Jakobsen. Igennem årene har det naturligt været Grethe og Jeppe Buhrkall, jeg mest har samarbejdet med. Et samarbejde jeg har været glad for. Agnes og jeg er Grethe og Jeppe megen tak skyldig for samværet med jer i mange forskellige anledninger årene igennem. Med tilfredshed har 2 af vore børn været elever ved Grethe og Jeppe.

Med bevidstheden om, at Grete og Bent Østergaard som skolens nuværende forstanderpar vil lede skolen videre på det idégrundlag, i hvilket den blev grundlagt, har jeg fratrådt skolens bestyrelse, for det

er jo naturligt, at yngre kræfter skal til. Tillidsarbejdet med at være i skolens bestyrelse, har jeg været glad for. Det har været spændende på nært hold, at følge skolens udvikling og fremgang.

Med ungdomsskolens form som kostskole, har jeg altid betragtet alle ansatte ved skolen som lige betydningsfulde, for at kunne fungere godt i det daglige. Igennem årene har jeg kunnet glæde mig over mange dygtige ansatte ved skolen, med godt samarbejde.

TAK FOR DET.

Bestyrelsens sammenkomster på skolen sammen med alle ansatte til jul, har altid været værdifuldt og fornøjeligt.

Tak for mange års godt samarbejde i bestyrelsen. Det glæder mig, at bestyrelsens næstformand Ejnar Frendrup nu er skolens formand.

Elevforeningens bestyrelse samt dens mangeårige kasserer Karen Søndergaard og Grethe Buhrkall, skal påskønnes med en tak for deres dygtige indsats, bl.a. ved samling af jubilæumsholdene.

Tak for godt samarbejde til Grete og Bent Østergaard og vi tror og håber, at jeres opgave på Stidsholt Ungdomsskole må lykkes til glæde for jer selv og skolens elever.

Alle ønskes glædelig jul og godt nytår.

Agnes og Knud Pinstrup

Årsskriftet 1990

I vedtægterne for Stidsholt Ungdomsskoles Elevforening står der i § 2, at foreningen udgiver og udsender sammen med skolen hvert år i december et årsskrift, og det er også sket hvert eneste år siden 1934.

Grunden til jeg nævner det er, at det måske er det sidste årsskrift som udsendes af elevforeningen og skolen. Det er jo ingen hemmelighed for elevforeningens medlemmer, at der de sidste mange år er ydet et stort tilskud fra skolen, for at årsskriftet kunne trykkes og udsendes. Jeg kan her oplyse, at sidste

år gav skolen et tilskud på over 14.000 kr, og i år bliver det nødvendigt at få godt 15.000 kr, for at udgivelsen kan finde sted.

Jeg vil gerne i samme forbindelse nævne, at der aldrig fra skolens side har været uvilje med hensyn til at yde dette tilskud. Desværre er der i de seneste par år skåret kraftigt ned på de midler, som skolen får tildelt fra ministeriet. Det har medført at skolens bestyrelse (som jeg selv er medlem af) har måttet beskære og ændre i budgettet flere gange i årets løb. Disse besparelser som udgør flere hundrede tusinde

kroner har bevirket, at der på alle områder er skåret så meget ned, at selv beløb på 15.000 kr er noget som bestyrelsen må overveje nøje, og som indgår i den prioritering der må foregå, når en udgift et sted medfører yderligere besparelse et andet sted, for at det hele kan løbe rundt.

På elevforeningens sidste bestyrelsesmøde er disse ting nøje gennemdrøftet, og det blev besluttet at jeg her i årsskriftet skulle redegøre for de førnævnte ting. Samtidig har vi drøftet hvilke muligheder der er for fortsat at kunne udgive årsskriftet. Vi er enige om at forelægge følgende på generalforsamlingen, som så må tage stilling til hvad der skal ske.

Trykning og udgivelse af årsskriftet kostede i 1989 ca. 24.000 kr. Der er ca. 260 medlemmer i elevforeningen, og derudover plejer elevforeningen at tilbyde alle eleverne på skolen årsskriftet til en pris, som hidtil har været 10 kr. under den almindelige pris. Det drejer sig om ca. 90 stk. og derudover aftager skolen til repræsentative formål ca. 25 stk. Det giver med de nuværende priser en stykpris på ca. 63 kr. (24.000 kr. % med 385)

og det giver følgende muligheder:

1. Hvis den hidtidige rabat til elever skal fastholdes, giver det følgende priser, 70 kr. for gamle elever, og 60 kr. for nye, med disse pri-

ser kan det nok lige løbe rundt økonomisk.

2. Vi kan sløjfe rabatten til skolens elever, og derved få en pris på 65 kr. for alle.

3. Vi kan alle hjælpe med at øge medlemsantallet og dermed bringe prisen på medlemsskab og årsskrift ned, idet det ikke koster ret mange penge for at få trykket f. eks. 200 årsskrifter mere, med de penge det ville give, kunne så bruges både til en nedsættelse af den samlede pris, og samtidig forbedre foreningens økonomi.

4. Vi kan stoppe udgivelsen af årsskriftet, og i stedet indføre et mindre kontingent på måske 10-15 kr. om året for medlemsskab af elevforeningen.

Jeg vil gerne påpege at elevforeningens bestyrelse ikke ønsker udgivelsen af årsskriftet skal stoppe, men vi må nok se i øjnene, at vi i fremtiden måske må klare os selv rent økonomisk, og det er vel også rimeligt, i en tid hvor der er knaphed på penge, og hvor der overalt sker besparelser og nedskæringer.

Nu håber jeg at I alle vil møde frem til generalforsamlingen, og at vi der kan træffe beslutning om hvad der skal ske angående årsskriftet.

Til slut vil jeg på bestyrelsens vegne, ønske jer alle en rigtig glædelig jul og et godt nytår.

Knud Villy Andersen

Lune jyder

Denne overskrift har kunnet læses over en fast rubrik på Jyllands Postens bagside i en snes år. Det drejer sig om anekdoter, der fortæller noget om den typiske jyde. Så kan man diskutere, hvad dette begreb dækker. Alligevel er der nogle egenskaber, vi finder særlig karakteristiske for jyden. Skønt jyden er sindig og nødig siger noget uden at tænke sig om, ejer han en sjælden evne til at sætte tingene på plads med en rammende replik, der kan være dobbeltbundet og indirekte:

Kristen og Mathilde havde fået besøg af den lokale "Fru Nielsen". Hun udbredte sig henrykt om de nye folk, der var kommet til byen. Som de dog skændtes. Alle talte om dem, og nogle af naboerne holdt med manden, andre tog parti for konen. "Å så æ dæ kaskiese endda nowwe fo sær minnesker, dæ passe dem sjæl", gryntede Kristen og kiggede ud af vinduet.

Jyden røber ikke gerne sine følelser. Han vil hellere "underdrive" end overdrive. Han foretrækker at tale "jævnt om alt det høje". Hvis nogen krænker denne åndelige blufærdighed ved at udbrede sig i svulstige vendinger, kan jyden reagere med en bemærkning, der ofte mistydes i retning af manglende respekt for væsentlige ting, men som netop er det modsatte:

Der var vækkelsesmøde i missionshuset. Salen var fyldt, og taleren havde ordet i sin magt. Han talte først om himmeriges salighed, lys og englesang, som var de omvendtes lod efter døden. Derefter udmalede han lokaliteterne i helvede, og hvad der ventede de vantro: "Alle der ikke omvender sig, skal kastes uden for i mørket, hvor der skal være gråd og tænders gnidsel". En dyster stemning havde bredt sig i den tavse forsamling. Så hørtes gamle Sines pibende røst: "Hwa så mæ vi gammel, som ingen tænd haa, hwa ska vi gnissel mej".

I stedet for åben kritik kan jyden vælge at komme med en tør konstaterende bemærkning, som der er langt mere bid i. Han garderer sig ved at sige noget, der i grunden er uangribeligt:

Kristen var fisker, en meget rolig og fāmælt fyr, som sjældent lod sig bringe ud af fatning. En dag var han med sin makker ved at slå bundgarnspæle ned til deres ålbundgarn. Makkeren stod på et bræt, som lå på rælingen og over på dammen i fiskerbåden. Han havde en stor trækølle til at slå pælene ned med. Kristian stod i bunden af båden og holdt pælene på plads. Idet båden rullede lidt, ramte makkeren ved siden af, og Kristian fik køllen lige oven i hovedet. Makke-

ren ventede at se manden dejse om, men efter at have sundet sig lidt, kiggede Kristian op og bemærkede sindigt: "Do ramt ett æ pææl".

Jyden har ikke overdreven ærbødighed for "de store". Især er han skeptisk over for dem, der er "studiant", overfor "kjøbenhavnere", ordensmennesker og andre fine folk. Hvis en af disse optræder nedladende og bedrevidende overfor den jævne jyde, skal han snart få dem pillet ned fra piedestalen med en stiltfærdig, men svidende bemærkning, hvis tilsyneladende naivitet og enfoldighed man ikke bør lade sig narre af. Enfoldigheden dækker i de fleste tilfælde over bidende ironi:

Præsten var en slagfærdig og humoristisk mand, der som regel fik det sidste ord i en diskussion, men en dag traf han sin overmand. Han var under behandling af den stedlige barber Olsen, der var kendt for sjældent at være helt ædru. Pludselig smuttede kniven og pastoren fik en rift i den ene kind. "Ak ja, den spiritus", sukkede præsten. "Ja", svarede Olsen, "æ skind blywe så skør".

Selv børns "naive" replikker er ikke altid så naive endda:

I en landsbyskole i Vendsyssel var læreren i gang med skabelsberetningen. Da han var kommet dertil, hvor vand og land var blevet adskilt, ville han prøve, om børnene nu også var rigtig med. Han

mente, at kunne lokke dem til at foreslå, at der blev skabt græs, blomster og træer og sagde derfor: "Nu så Vorherre ud over den dampende, nye jord og tænkte: Der mangler nu noget. Hvad tror I, der så skulle til"? Jens fra "Vestergaard", der havde en meget praktisk og jordnær tankegang, var den første, der efter nogen spekulation turde komme med et forslag: "Jow, no skuld æ mark ha en gue law mog".

Til sidst denne også fra skolen.

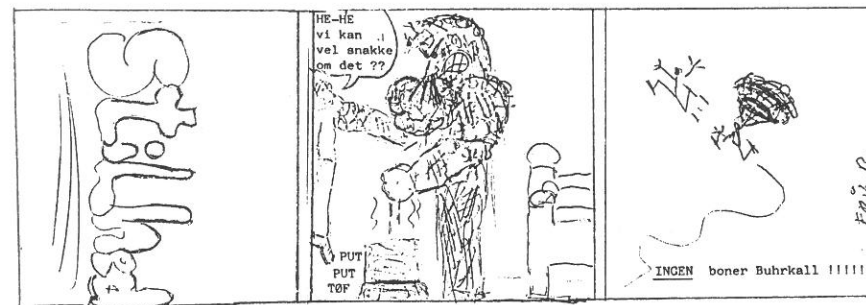
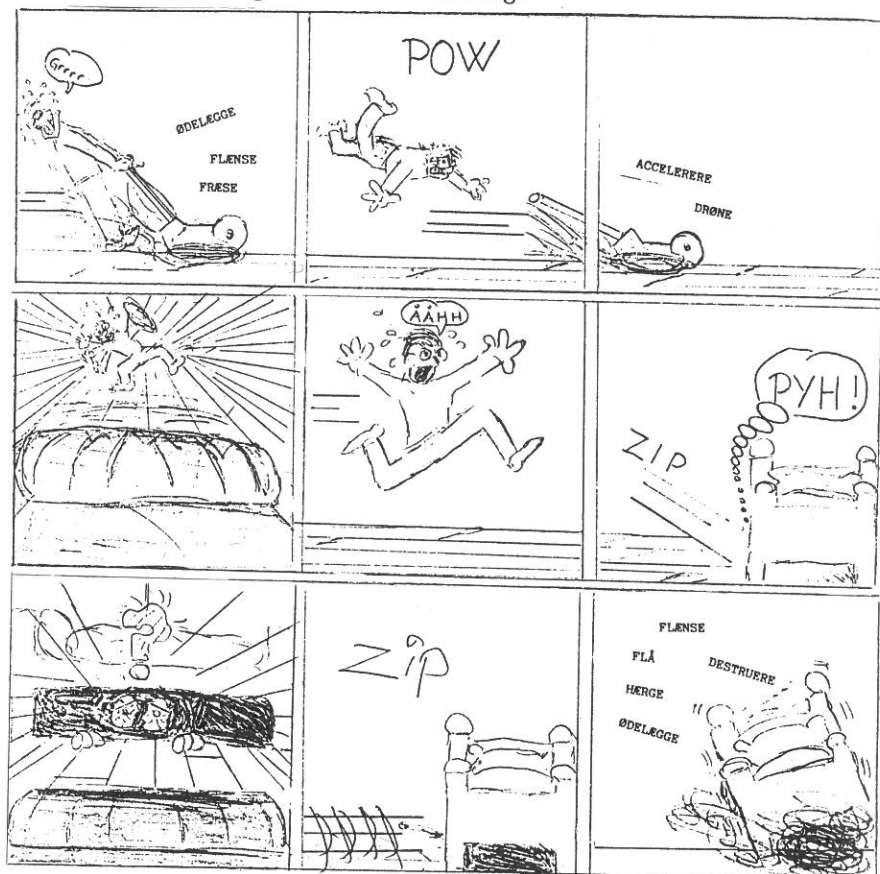
Læreren havde fortalt børnene om reformationen og forklaret visse forskelle mellem den katolske og den protestantiske kirke. Blandt andet havde han opholdt sig en del ved den lutringsproces, der ifølge katolsk lære fandt sted i skærsilden efter døden. Han var klar over sin indflydelse på børnenes meningsdannelse, så han ville sikre sig, de havde forstået, at dette kun var nøgternt refereret historisk stof, og ikke i overensstemmelse med lærerens egen tro. Han spurgte derfor: "Tror I, at en sjæl kan brænde i skærsilden"? Kristian, der alt for godt kendte fyringsproblemer fra hjemmet med den gamle kakkeldov og de våde tørv, svarede eftertænksomt: Ja, den kan wal leg å fut let".

Bent Østergaard

Vores pedel

- Harry Andreassen, har den 1/4 91 været på Stidsholt Ungdomsskole i 20 år, og i den anledning føler vi trang til at komme med nogle små drilagtige betragtninger.

Harry gør hovedrent, Jeppe Buhrkall demonstrerer, hvordan gulvbone-maskinen virker - og ender under en seng:

Harry slår græs i fin stil på sin lille traktor - et eller andet må være gået galt, for pludselig ses Harry spurtende bagefter den!!

Toiletudløbet er stoppet - smeden tilkaldes og tænker, hvad der skete:

Mange husker måske Harry som den, der kørte Jeres dyner til forbrændingsanstalten, da vi havde besøg af "Sundhedsmyndighederne"?

Sådan kunne vi blive ved!

Sidst vil vi ønske dig hjertelig tillykke med jubilæet - og Tak for din måde at være på!

Kærlig hilsen Kollegerne.

Meddelelser 1991

ELEV MØDET

afholdes søndag den 12. maj kl. 14.00.

Reservér venligst dagen i god tid og kom til Stidsholt. Det er mere festligt, når vi er mange. Se avisernes annoncer i god tid. I er velkommen til at tage jeres forældre eller ægtefælle og børn med.

Jubilæumsholdene

Elever fra	1980-81	(10 år)
Elever fra vinteren	1965-66 og sommeren 1966	(25 år)
	1960-61 og sommeren 1961	(30 år)
	1955-56 og sommeren 1956	(35 år)
	1950-51 og sommeren 1951	(40 år)
	1945-46 og sommeren 1946	(45 år)
	1940-41 og sommeren 1941	(50 år)
	1935-36 og sommeren 1936	(55 år)

indbydes på elevmødedagen med eller uden ægtefælle til jubilæumssammenkomst med middag kl. 11. Send venligst et kort med indmeldelse en uge før til os.

Prøv at finde frem til gamle kammeraters adresse og gør dem opmærksom på festen.

ADRESSE/ENDRINGER

bedes sendt til kassereren, Orla Jensen, Aalborgvej 229, 9300 Sæby, Tlf. 98 46 83 40.

ELEVFORENINGENS BESTYRELSE

Knud Villy Andersen, H.C. Andersensvej 5, 9000 Aalborg. Formand. 98 12 14 43.

Ejnar Frendrup, Vestergade 46, 9400 Nørresundby. Næstformand. 98 17 02 31.

Orla Jensen, Aalborgvej 229, Syvsten, 9300 Sæby. Kasserer. 98 46 83 40.

Jørgen Holm Jensen, Toftevænget 29, 9300 Sæby. 98 46 79 06.

Jack Schlippe-Steffensen, Lantmannavägen 22, S 46160 Trollhättan. 0094652026880.

Fatima Lise Egeborg, Smedevej 9, Præstbro, 9330 Dr.lund.

Sekretær 98 86 73 45.

Annette Simonsen, Årestrupvej 26, 9000 Aalborg. 98 13 29 04.

SKOLENS BESTYRELSE

Ejnar Frendrup, Vestergade 46, 9400 Nørresundby.

Formand. 98 17 02 31.

Verner Andersen, Skolebakken 1, Lendum, 9870 Sindal.

Næstformand. 98 47 30 36.

Anders Peter Jensen, Lillehedenvej 50, 9850 Hirtshals. 98 94 38 49.

Lis Sohnemann, Gravsholtvej 10, Langholt, 9310 Vodskov. 98 25 71 49.

Jørgen Troldborg, Råbjergvej 220, 9982 Ålbæk. 98 48 80 64.

Niels Rafn Højen, Hunetorpvej 6, Hune, 9492 Blokhus. 98 24 98 16.

Knud Andersen, H.C. Andersensvej 5. 9000 Aalborg.

(Elevforeningens formand) 98 12 14 43.

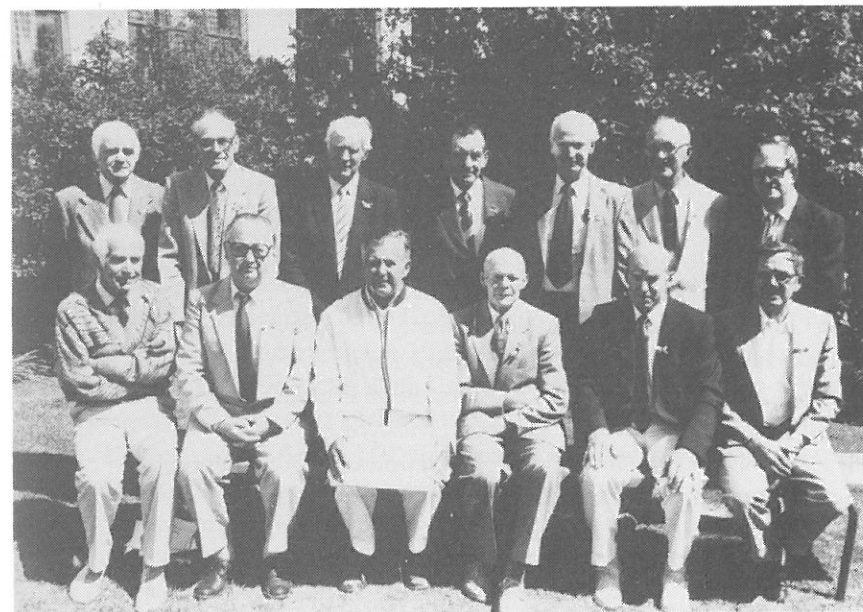
TELEFONNUMRE

Skolens telefon 98 46 80 33 og 98 46 81 03.

Elevtelefon 98 46 80 72

Grete og Bent Østergaard 98 46 81 98.

Grethe og Jeppe Buhrkall, Solsbækvej 96, 9300 Sæby. 98 46 73 52.

50 års jubilarer

Elevfortegnelse 1989-90

Carina Andersen, Ødisbyvej 22, 6580 Vamdrup.
Charlotte N. Andersen, Bavnebakken 75, 9530 Støvring.
Kim J. E. Andersen, Stenager 185, 2600 Glostrup.
Lisbeth Andersen, Margretheparken 36 st. tv., 9850 Hirtshals.
Michael Andersen, Sverigsgade 18, 9870 Sindal.
Martin Arvidsson, Grantofteparken 412, 2750 Ballerup.
Thomas Bendtsen, Otto Sverdrupsvej 16, 8200 Århus N.
Morten Beyer, Tornebakken 74, 8240 Risskov.
Iris B.H. Juul, Stampmøllevej 18, 8300 Odder.
Bo S. Christensen, Gl. Kongevej 24, Agersted, 9330 Dronninglund.
Charlotte Christiansen, Aaby Sdr. gade 10, 9440 Åbybro.
Henrik Christiansen, Rørdalsvej 8, 9330 Dronninglund.
Valdemar S. Clausen, Enghaverne 40, 8800 Viborg.
Tina B. Corell, Jerismosevej 77, 2670 Greve.
Henrik Dahl, Syrenvej 12, Hou, 9370 Hals.
Betina Derosche, Agervej 102, Rakkeby, 9800 Hjørring.
Helle Edvardsen, Søndermarksvej 77, 7100 Vejle.
Lars P. Egede, Strandskadevej 25, 8250 Egå.
Mette Ertmann, Hegedalsvej 53 A, 9500 Hobro.
Nynne Fabricius, Gravensgade 12, 2. tv., 9000 Aalborg.
Pia Fleischner, Morsøgade 2, 9000 Aalborg.
Morten Foli, Egevang 2, 8660 Skanderborg.
René Frøik, Bakkevej 6, 7870 Roslev.
Janni Frandsen, Koktvedvej 69 st. th., 9900 Frederikshavn.
Ann-Christina Gjerstrup, Grønnedalen 12 B, 2. tv., 7100 Vejle.
Lars Gregersen, Bohlsvej 3, 9460 Brovst.
Benny Hansen, Vester Allé 36, 9530 Støvring.
Dann E. Hansen, Koktvedvej 81, 2. tv., 9900 Frederikshavn.
David Hasselby, Lindeager 31, 2650 Hvidovre.
Henriette Henckel, Drejegaardsvej 88, Funder, 8600 Silkeborg.
Rico Hougaard, Lille Sct. Hansgade 17, 8800 Viborg.
Karina Hvidtfeldt, Bjerrelund 44, 2660 Brøndby.
Lene Jacobsen, Eriksgade 9, 9700 Brønderslev.
Anette V. Jensen, Kærgårdsvej 11, 9760 Vrå.
Dorthe Jensen, Ellehammersvej 61, 9430 Vadum.

Tina Jensen, Hanevangsvej 6, 6852 Billum.
Henrik S. Jensen, Søbyvej 48, 7840 Højslev.
Nina Jepsen, Trompeterager 30, Hørup, 6470 Sydals.
Lars Jørgensen, Farvervej 39, 9300 Sæby.
Line Kalstrup, Havlundsvej 25, 9900 Frederikshavn.
Therese Kampp-Olsen, Øster Allé 35, 9670 Løgstør.
Lisette Kehlet, Vejlbysgade 30 A, 8240 Risskov.
Klaus Kirkedal, Margretheparken 18, 1. tv., 9850 Hirtshals.
Sara Knudsen, Vesterkærvej 67, 9670 Løgstør.
Berith H. Larsen, Langgade 42, 9000 Aalborg.
Palle Larsen, Præstevangen 8, Bislev, 9240 Nibe.
Rie Bo Larsen, Tygelsgade 7, 9700 Brønderslev.
Mette L. Linneberg, Valdemarsvej 159, 7400 Herning.
Martin Lüchow, Ærenprisvej 13, Godthåb, 9230 Svenstrup.
Kenneth U. Madsen, Ved stranden 4, 7700 Thisted.
Nicolai S. Madsen, Kridthøjvej 9, 8270 Højbjerg.
Henrik Marquart, Holme Byvej 4, 8270 Højbjerg.
Gritt Mathiesen, Østerbyvej 2, Øland, 9460 Brovst.
Lee M. Martinussen, Nedergade 16, 8400 Ebeltoft.
Michael Mikkelsen, Nørresøbakken 114, 8800 Viborg.
Frank Møller, Søndermarken 4, Biersted, 9440 Åbybro.
Laila Mørck, Hobrovej 52 K, 9530 Støvring.
Allan Nielsen, Fælledvej 3, Mejlby, 8981 Spentrup.
Carsten N. Nielsen, Lille Volstrupvej 9, Godthåb, 9230 Svenstrup.
Henrik Nielsen, Nedre Mosevej 41, 9990 Skagen.
Dion Jesper Nielsen, Skagen Landevej 481, 9800 Hjørring.
Rikke Nielsen, Gråbølle 19, 9640 Farsø.
Peter H. Nielsen, Agerbølparken 47, 7323 Give.
Nicolai Nord, Ulstrupvej 29, 9500 Hobro.
Benjamin Nyawade, Rantzausgade 19 B, 2200 København N.
Mette S. Nygaard, Houvej 232, 9362 Gandrup.
Rikke Nørgaard, Byagervej 132, 8330 Beder.
Hanne H. Olesen, Mølgårdsvej 69, Sønderskov, 9800 Hjørring.
Claus E. Olsen, Bøgildsvej 14, Biersted, 9440 Åbybro.
Bente S. Pedersen, Mimosevej 30, Sterup, 9740 Jerslev.
Jan G. Pedersen, Mysundevvej 5, 9700 Brønderslev.
Jimmy Petersen, Koldinggade 67, 9900 Frederikshavn.
René Pedersen, Hjejlevej 8, Kaas, 9490 Pandrup.

Manuella Petersen, Koldinggade 67, 9900 Frederikshavn.
 Allan Poulsen, Lærkevænget 28, 9850 Hirtshals.
 Tanja Richardsen, Hakon Børresensvej 30, 9990 Skagen.
 Brian Rysgaard, Vitus Beringsvej 72, 9900 Frederikshavn.
 Hanne Martha Schou-Olesen, Palledamvej 13, Stårup, 7840 Højslev.
 Michael Spelling, Skovbyparken 101, Skovby, 8464 Galten.
 Gitte Maria Stoksbjerg, Tinghaven 47, Tune, 4000 Roskilde.
 Charlotte Sørensen, Vendelparken 14, 9380 Vestbjerg.
 Heidi Sørensen, Rosenhøj 12 A, 8260 Viby J.
 Ole Overgård Sørensen, Ringgaden 2, 7800 Struer.
 Mikael Thomassen, Gammelvej 11, 9500 Hobro.
 Charlotte Thomsen, Skodsborgvej 86, 9270 Klarup.
 Jan Thorsen, Havengen 31, Øland, 9460 Brovst.
 Klaus Jørgen Toft, Bredgade 45, 9700 Brønderslev.
 Si Trung Quoc, Grønlands Torv 5, 4, 9210 Aalborg SØ.
 Kim Utzen, Ærøgade 48, 9740 Jerslev.
 Louise M. Vestergaard, Kystvejen 21, Ø. Hurup, 9560 Hadsund.
 Lisa Wetter, Odinsvej 18, 9640 Farsø.
 Henrik Østergaard, Hellevadvej 12, Klokkeholm, 9320 Hjallerup.

STIDSHOLT UNGDOMSSKOLES ELEVFORENING

REGNSKAB

for året 1. maj 1989 - 30. april 1990.

INDTÆGTER

Kassebeholdning	362,68
Ind for årsskrifter	9439,85
Tilskud	1313,95
Lån (Orla)	583,32
	<u>Kr. 11699,80</u>

UDGIFTER

Årsskrifter	8313,95
Gaver	602,00
Kontorartikler	175,68
Porto	65,25
Gebyr	10,00
Sparekassen kombi-konto	230,32
Sparekassebog	1124,91
Giro	1177,69
	<u>Kr. 11699,80</u>

Regnskabet gennemgået d. 19/5 1990
og revideret, ingen bemærkninger.

Lyngsø d. 19/5 1990
Jørgen Farum

Dybvad d. 19/5 1990
Gerda Osterland Rasmussen

